

Číslo 3
červen 2021

KOULLE

Školní časopis Vyšší odborné školy a Střední školy, s. r. o.

Ze života školy

Soutěže ve
Stromovce

Rasismus
ve fotbale

Kapela
Above

ROZHOVOR
S EKONOMKOU

Hanou Šaršokovou

Testování nás ve škole čeká každý týden, pózuje LOG4, fotí pan Maršán.

Dvuměsíčník Koule vydává Vyšší odborná škola a Střední škola, s. r. o.

Šéfredaktorka: Karolína Korbellová

Redakce: Karolína Kroupová, Sára Fišerová, Katka Panyová, Eliška Hýbková, Iva Charvátová, Martin Jenšovský, Petr Erhart, Dominik Hájek, David Neuberger, Ondřej Kříž, Adam Pavlíček, Terka Matějková a další

Editor a výroba: Dagmar Nováková

Fotografie, není-li uvedeno jinak, byly pořízeny žáky a učiteli školy

Foto na obálce: Z archivu Lucie Raušerové

Datum vydání: 30. června 2021

Adresa redakce a kontakt: Emy Destinové 395, 370 05 České Budějovice, tel.: 387 318 632

E-mail redakce: casopisKoule@seznam.cz, internetové vydání: www.voss.cz

Milé čtenářky, milí čtenáři,

je to tady: konec školního roku a před námi dva měsíce prázdnin plné odpočinku. Bohužel jsme se letos nemohli vídat na školních chodbách či na školních akcích, ale věřím tomu, že od září se všichni sejdeme v plném počtu a bez jakékoliv další online výuky 😊.

Ráda bych Vám za celou redakci popřála všem krásné prázdniny, hodně sluníčka, odpočinku a zábavy. Dávejte na sebe všichni pozor a nechte odpočinout i své mozkové buňky, které určitě i během online výuky odvedly velký kus práce.

V našem červnovém čísle najdete rozhovor s paní učitelkou Šaršokovou, dočtete se, jak jsme si užili třídní výlety, a můžete si přečíst další skvělé články, které si naše redakce pro Vás připravila.

Mějte se všichni krásně.

Karolína Korbelová

OBSAH

ROZHOVOR S UČITELEM

„Pokud není zdraví, tak není nic...“ H. Šaršoková 4

ZE ŽIVOTA ŠKOLY

Akce, soutěže, třídní výlety 6

Dopisy na rozloučenou od čtvrtáků 18

KULTURA

Kapela Above 20

Výstava Blik, blik 21

SPORT

Rasismus ve fotbale 22

TVORBA

Co kdyby láska byla nelegální? 23

OBRAZEM

Soutěže ve Stromovce 24

Exkurze v klášteře Zlatá Koruna

„Pokud není zdraví, tak není nic...“ říká pí učitelka Hana Šaršoková

Paní učitelka Šaršoková vyučuje na naší škole předmět účetnictví, stěžejní předmět obchodních akademií. „Učí nás velmi důkladně a přitom pochopitelně,“ říkají studenti. Jelikož se paní učitelka chystá na zasloužený odpočinek, chtěli jsme ji pro náš časopis vyzpovídat...

Hannah Šmilo

Začněme tedy s otázkami. Odkud pocházíte?

Pocházím ze Strakonicka, jinak v Prachaticích bydlím od 70. let.

Co jste vystudovala?

Vystudovala jsem vysokou školu ekonomickou, předtím jsem tedy byla na gymnáziu v Prachaticích. Studovala jsem obor účetnictví, výuku ekonomických předmětů a od roku 85 jsem vlastně pracovala v nemocnici jako vedoucí odboru Práce a mzdy.

Do školství jsem potom přišla až v souvislosti s tím, když se mi narodily děti. Vzhledem k tomu, že v Prachaticích byla pobočka budějovické obchodní akademie, tak tam jsem začínala v roce 93 jako externí učitelka. Působila jsem tam do roku 2011, kdy se škola z ekonomických důvodů uzavřela a přešla jsem do Českých Budějovic, kde působím tedy dodnes.

Právě na tuto školu? Ano.

Vy jste říkala, že jste učila na naší škole, ještě když sídlila v Pražské ulici.

Ano, to byla ta škola v roce 2011, kdy působila na Pražský a tam jsem byla pouze jeden rok. V roce 2012 jsme se stěhovali sem do této budovy v ulici Emy Destinové.

Měla jste nějakou motivaci tady učit?

Tak motivaci jsem měla z toho důvodu, že jsem jednoduše chtěla zůstat u učení, no a protože v Prachaticích jiná škola tohoto zaměření nebyla, bylo by možné využít třeba nabídky nějaké výuky ekonomických předmětů na gymnáziu, ale to by mi nedávalo žádný úvazek, a protože jsme tedy skončili, tak jsem hledala stejný obor a současně se tady uvolnilo místo, takže na přijímacím řízení jsem uspěla, tak jsem tady nastoupila (směje se).

To máme určitě radost. A podnikala jste v účetnictví, měla jste svoji firmu?

Podnikala jsem, ano. Předtím jsem měla v osmdesátých letech firmu na vedení účetnictví. Dělala jsem menším firmám vždycky nějaké účetnictví, ale jenom tak jako doplňkově, protože jsem měla ještě menší děti, tak to bylo časově, samozřejmě, rozsáhlejší.

To umím pochopit. Vrátime se zpět k naší škole. Máte zde nějaký nezapomenutelný okamžik?

Tak možná, že jich bylo víc. Určitě ráda vzpomínám na svoji třídu z obchodní akademie, kde jsme se určitě při hodinách nenudili. Takže třeba na výroky studentů... Mohu říct ta jména? Nevadí to tady?

Já myslím, že v pořádku.

Takže třeba Kryštof Křeček, Denis Krátký, myslím vždycky ty jejich komentáře při hodinách, kdy jsme se zasmáli... Na ty jen tak nezapomenu. Ale musím říct, že ta třída fakt byla perfektní, měla jsem je hrozně ráda. Vycházela jsem s nimi dobře a doufám, že na mě taky vzpomínají v dobrém (usmívá se).

Tato otázka s tou předchozí vskutku souvisí. Co si myslíte, že je pro studenty v účetnictví nejnáročnější? S čím mívají největší problém?

Asi to, že musejí pochopit takovou tu podstatu účetnictví. To znamená najít ty dva správné účty a zaúčtovat to na tu správnou stranu, protože účet má dvě strany, stranu Má dáti a Dal a odvodit logicky hospodářskou operaci, která se na těch účtech projevívá, ale je to jen otázka praxe.

Nejvíc se tedy studenti ztrácejí v zařazení, co je aktivum a co je pasivum...

Taky, taky. Aktiva, pasiva, ano a potom spíš takové souvislosti, kdy už se tam třeba k tomu počítá DPH, že těch účtů tam přibývá a je jich tam víc, ale to vás všechno praxe naučí.

Má další "odborná" otázka je: Jak vnímáte současnou situaci pandemie COVID-19 z ekonomického úhlu pohledu? Co byste k tomu řekla jako účetní?

Určitě ta situace není jednoduchá, to znamená, že výdaje, které jsou s tím spojeny, samozřejmě záساهem do státního rozpočtu a určitě bude dost dlouho trvat, než se asi z toho, jednoduše "vyhrabeme", ta pomoc podnikatelům taky určitě nebyla zanedbatelná, takže z pohledu státu se asi budou muset hledat i další zdroje, aby zase tyhleto prostředky, který se teď používaly, se mohly využívat i pro další účely.

Osobně si myslím, že náš národ to ovlivní na dost dlouhou dobu dopředu, i třeba na déle, než si myslíme.

Zaslechli jsme, bohužel, že u nás učíte letos nejspíš posledním rokem. Spousta studentů reagovala slovy, že by Vás chtěli mít až do čtvrtáku.

Přiblížíte nám, proč opouštíte naši školu?

Tak, pouštím školu z důvodu věku, protože mi vlastně už bude 60 let a ještě vzhledem k tomu, že dojíždím poměrně daleko, 45 kilometrů každý den, tak že ta situace pro staršího člověka je trošičku složitější, než pro běžného mladého člověka, tak hlavně i z toho důvodu.

Druhý takový důvod je ten, že dcera má malé děti, takže potřebují babičku na hlídání, trošku, tak by byli rádi, kdyby babička si už vzala tříletou vnučku na nějakou dobu a dcera by si postupně hledala nějaké zaměstnání.

Uvolněný čas, který Vám dosud zabíralo vyučování, využijete pro rodinu?

Teď většinou pro vnučku, která by u nás byla nejraději pořád, ale mám ještě starší rodiče, těm musím taky trošku věnovat větší pozornost, starat se o ně. Tyto rodinné záležitosti provázíme nějak i s úpravou chalupy, aby se vše dobře časově rozložilo a nebylo to tak náročné.

Vypadá to, že budete velmi aktivní a práce Vám vůbec neubude. (smích)

No hlavně, aby mi to zdraví dovolilo. Před čtyřmi lety jsem měla určité zdravotní problémy, kdy mi hrozila operace kyčle, ale zlepšilo se to, tak doufám, že to takhle vydrží.

Napadlo Vás, že byste třeba doučovala z účetnictví?

Já už jsem dříve doučovala, třeba tady z obchodky na Husovce. Byli to především studenti 4. ročníků, kde se opakovalo. Hlavně jsme s nimi opakovali k maturitě. O víkendech odpoledne jsem mívala tu a

tam nějakou hodinu.

Které období pro Vás v životě bylo nejtěžší?

Určitě to bylo narození dcery, která se narodila v roce 1992, a když jí bylo 9 měsíců, tak můj manžel velice těžce onemocněl rakovinou a vypadalo to s ním velice špatně. Lékaři nám nedávali moc šancí. Velmi často jsme byli na onkologii a to byly děti ještě malé, synovi nebyly ani dva roky. Bylo to nejnáročnější období. Myslím, že kdyby se ta situace stala teď, tak už bych na ni neměla takovou sílu jako za mlada.

Ne vždy se stane, že se podaří tu situaci zvládnout a bohužel to nezáleží na lidech.

Přesně, jak říkáte.

Ještě se zeptám, co považujete za to nejdůležitější v životě, vzhledem k tomu, čím vším jste si prošla?

Já určitě zdraví. Protože vím, co to všechno znamenalo až už z pohledu mé dcery, která se mi narodila předčasně, byly tam také zdravotní problémy, vše jsme naštěstí zvládli. Jednoznačně je to nejdůležitější - zdraví. Žádný majetek nijak neupřednostňuju. Pokud není zdraví, tak není nic.

Souhlasím. Nakonec mám dvě osobní otázky: Co čtete?

Já mám ráda takový ty klasiky, takže si ráda přečtu i běžné, klasické romány od Boženy Němcové. No a teď se pomalu zaměřuji na pohádky kvůli vnučce. Ráda poslouchá, když jí někdo čte, třeba pohádky od Erbeny, Němcové, ale spíš ty kratší, protože ještě neudrží dlouho pozornost.

Závěrem Vám chci poděkovat za to, jaká jste skvělá učitelka. Bohužel jsme Vás jako druháci v hodinách během covidu příliš nezažili. Proto nám budete dost scházet. Doufáme, že my Vám také.

Určitě. Já na vás na všechny budu ráda vzpomínat, nejen na vaši třídu, ale na celou školu, protože každé to období má takové své plusy a mínusy, a i když nějaká třída nemá dobré výsledky, tak z pohledu osobností je každý výjimečný a každý té hodině něco přináší. Někdo srandu, někdo tu náladu.

Ve všech třídách jsem byla ráda. Samozřejmě, že jsem si kolikrát zanádařovala, že nic neumí, nic nedělají, ale ne, že bych do nějaké třídy nerada chodila.
Děkuji za rozhovor.

ZE ŽIVOTA ŠKOLY: Akce, soutěže...

Piknik ve Stromovce

Julie Badurová

Ve středu 23. června jsme s 1. B, paní uč. Janutkovou a Fessl Říhovou šli do Stromovky, abychom si tam udělali piknik. Roztáhli jsme si deky a každý vyndal něco dobrého, co buď upekl nebo nakoupil. Povídali jsme si, jedli nebo hráli nějaké hry. Bylo to opravdu fajn dopoledne. Myslím, že jsme si to všichni velice užili...

Cesta po stopách holokaustu

Standa Svobodný

Nejprve jsme vyrazili v Českých Budějovicích k židovskému hřbitovu. Získali jsme klíč od branky a mohli jsme se podívat dovnitř i na expozici ve zdejší zahradním domku. Dozvěděli jsme se spoustu věcí o židovské kultuře a historii. Jako národ vytrpěli

strašné věci a je k nevíře, že dokázali po válce znovu vybudovat vlastní stát.

Dále jsme pokračovali do centra města, viděli jsme např. model bývalé novogotické synagogy v budově Eonu. Cestu po židovských památkách jsem si užil, stejně jako vědomostní soutěž, kterou jsme nakonec absolvovali.

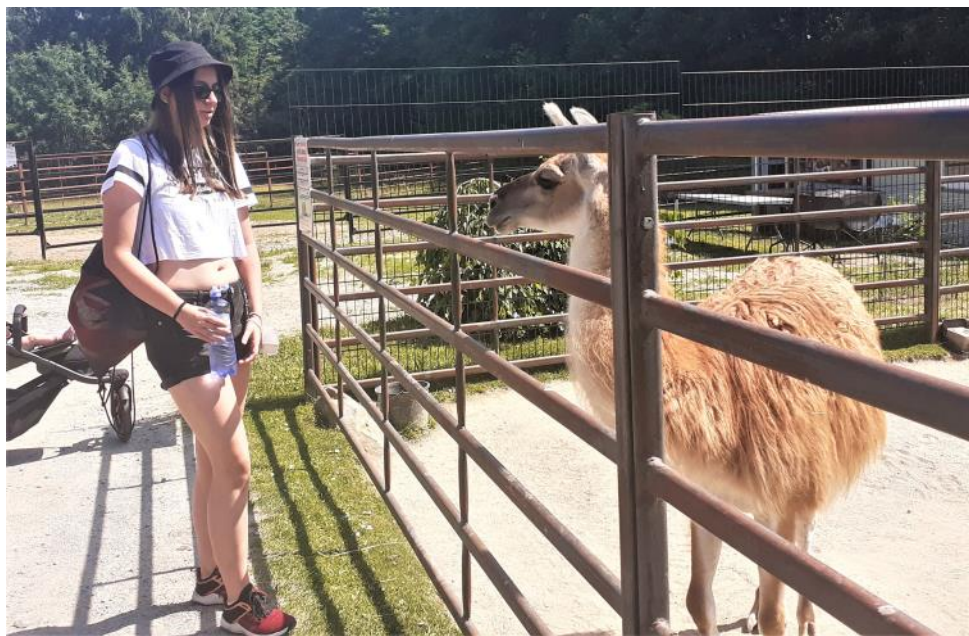

Mezi tygry a lvy: S 2. A v ZOO Dvorec

Ač bylo 28. června v pondělí horko, strávili jsme společný den s 2.A příjemně. Z Borovan jsme šli lesem, který poskytoval stín. ZOO Dvorec u Borovan je menší, přesto nabízí mnoho hezkých zážitků se zvířaty. Zaujala nás třeba želva albínka či krásný bílý tygr, který se líně vyhříval na sluníčku. Buvoli či

hroch si lebedili ve vodě, u koziček jsme viděli čerstvá kůzlátka. Kdo chtěl, mohl ochutnat „kouřící limonádu“ či jinou specialitu. Zpátky jsme došli do vesnice Dvorec a odtud přes Ledence, kde prodávali skvělou karamelovou zmrzlinu, hurá do Budějovic.

Sportovní den 2021: basket, beachvolejbal, florbal a atletika

Jakub Maršán

I letos se na závěr roku na naší škole odehrál sportovní den. Tentokrát se soutěžilo v basketu, beachvolejbalu a florbalu, kdo si nevybral mezi týmovými sporty, tak se mohl zúčastnit atletického sedmiboje.

Během celého dopoledne na všech sportovištích byly vidět vyrovnané zápasy plné bojovnosti a zápalu pro hru. Speciální náboj už jako tradičně měly zápasy s učitelskými týmy, kde se učitelům zadařilo na basketu, florbalu, ale ještě budou muset potrénovat beachvolejbal :D

A jak to všechno dopadlo? Na 1. místě se umístila 2. B, stříbrné medaile vybojovala 2. A a na bednu se probojovali žáci třetího ročníku. Bramborové medaile patřily 1. B a hezké páté místo tentokrát zbylo pro 1. A. Pevně věřím, že prváci se rozkoukali, získali cenné zkušenosti a příští rok to už bude lepší :-).

Atletický sedmiboj opanovali žáci 3. ročníku, kde vyhrála Kačka Palmová, druhý byl Matěj Nedvěd a 3. místo vybojoval Pavel Müller.

Nicméně vítězové jsou všichni, kdo se zúčastnili a sportovní den si užili. :-)

„Sportovní den jsem si velice užil. Hráli jsme s klukama basketbal, líbilo se mi, že celý den byl dobře zorganizovaný. Mohli jsme si vybrat z různých sportů a s klukama jsme byli perfektně sebraný. Celý den hodnotím kladně.“

Seba

Na výstavě Bylo nebylo v Praze: Stát se součástí obrazu

Katka Nekovářová

Ne všichni mají k umění vztah nebo schopnost ho ocenit. Výstava Bylo nebylo je výborný způsob, jak těmto lidem umění přiblížit.

Nádherné obrazy impresionistů či kubistů byly promítány v rozlehlé hale na stěny, podlahu, strop, sloupy a my jsme se ocitli uprostřed nich. Vše podkreslovala dobová hudba. Výstava nám přinesla jedinečnou příležitost malby prožít v novém světle, doslova se stát jejich součástí a sledovat je v pohybu. Spolu

s dokonalým výběrem hudby byla výstava schopná uchvátit i ty, kteří obvykle nemají tyto pocity při běžném pohledu na obraz.

„Včerejší akce v Praze byla skvělá. Opravdu mě nadchla. Díla na výstavě byla krásná, ale to, co tomu dalo to kouzlo, byla hudba. Byl to pro mě opravdu silný emocionální zážitek.“ Markéta

Před cestou zpátky do Budějovic jsme si na Hlavním nádraží v Praze prohlédli secesní kupoli historické budovy a sochu sira Wintona na prvním nástupišti.

David Neuberger s angličtinou soutěžil až v krajském kole

Poté, co vyhrál v okresním kole, nás David Neuberger 15. dubna reprezentoval v krajském kole anglické konverzační soutěže. Umístil se na krásném 5. místě!

Davidovi děkujeme za skvělou reprezentaci školy a přejeme mnoho dalších školních úspěchů!

Paintball s 1. B: Jednotka rychlého nasazení

Pí uč. Fessler Říhová vzala své prváky 28. června v rámci třídního výletu na paintball. Sluší jim to, že?

Přednáška o závislostech s Oldou

Vladka Danielová

V pátek 25. června nám paní učitelka Kosová zařídila přednášku s Oldou, který si prošel dlouhou a těžkou cestou závislostí. Vzhledem k tomu, že jsem Oldův příběh slyšela poprvé, poslouchala jsem pozorně a snažila jsem se vše zapamatovat. Bylo to vážně zajímavé a silné. Víím, že bych Oldu mohla poslouchat ještě dlouho a spoustu věcí bych si odnesla.

Od gotiky k baroku

S 1.A jsme v úterý 22. června poznávali umělecké slohy v Českých Budějovicích. Pózuje s Přemyslem Otakarem II.

Projektový den z biologie a chemie

Terka Vicány

V úterý dne 22. června jsme se vypravili do Stromovky. Paní učitelky Čermáková a Bromová nám vysvětlily, co budeme dělat. Stanovili jsme skupinky po dvou či po třech lidech, v každé skupince byl jeden člověk vybavený daty. Obešli jsme rybník a hledali papírky s otázkami, šli jsme po fáborcích. Odpovídali jsme na otázky typu: „Jaký je rozdíl mezi slovy jedovatý, toxický a žíravý?“ nebo „Jaké jsou skleníkové plyny?“ Zapisovali jsme odpovědi a pak jsme je zkontrolovali.

Nakonec jsme šli do Kauflandu, kde jsme si koupili různé druhy jídla. Paní učitelka si vzala obaly a četla nám složení a vysvětlovala, co je v něm špatně. Akce se mi líbila. Byla hezky vymyšlená, ale moc zdlouhavá...

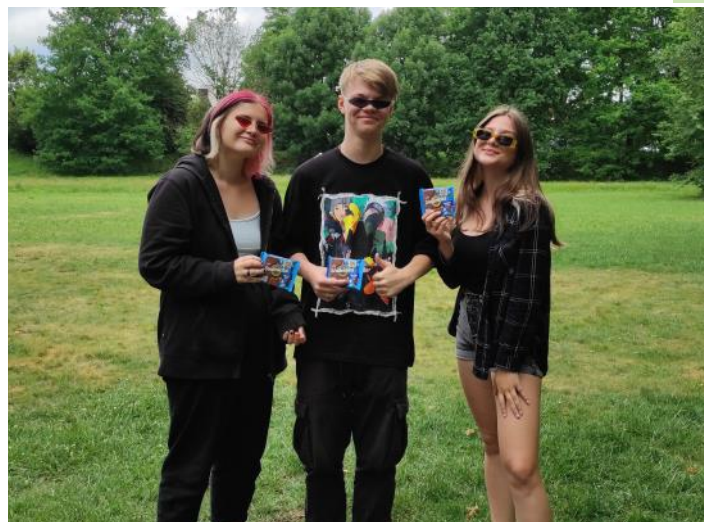

Vědomostní hra ve Stromovce

Bára Fessler Říhová

Ve čtvrtek 25. června se studenti z 1.B s dvojčlennou posilou z 1.A zúčastnili vědomostní hry ve Stromovce. Úkoly byly poschovávány na těch nejdivočejších místech, bylo nutné se brodit vodou, překonávat padlé stromy a složitě vymýšlet, jak dostat úkol ze žabince... A pak ještě procvičit mozkové závity a přijít na správné odpovědi. Všechny úkoly se podařilo nalézt 3 týmům ze 4 a na konečnou tajenku přijít 2 týmům. Na závěr přišly vhod sladké odměny, nejen pro vítěze.

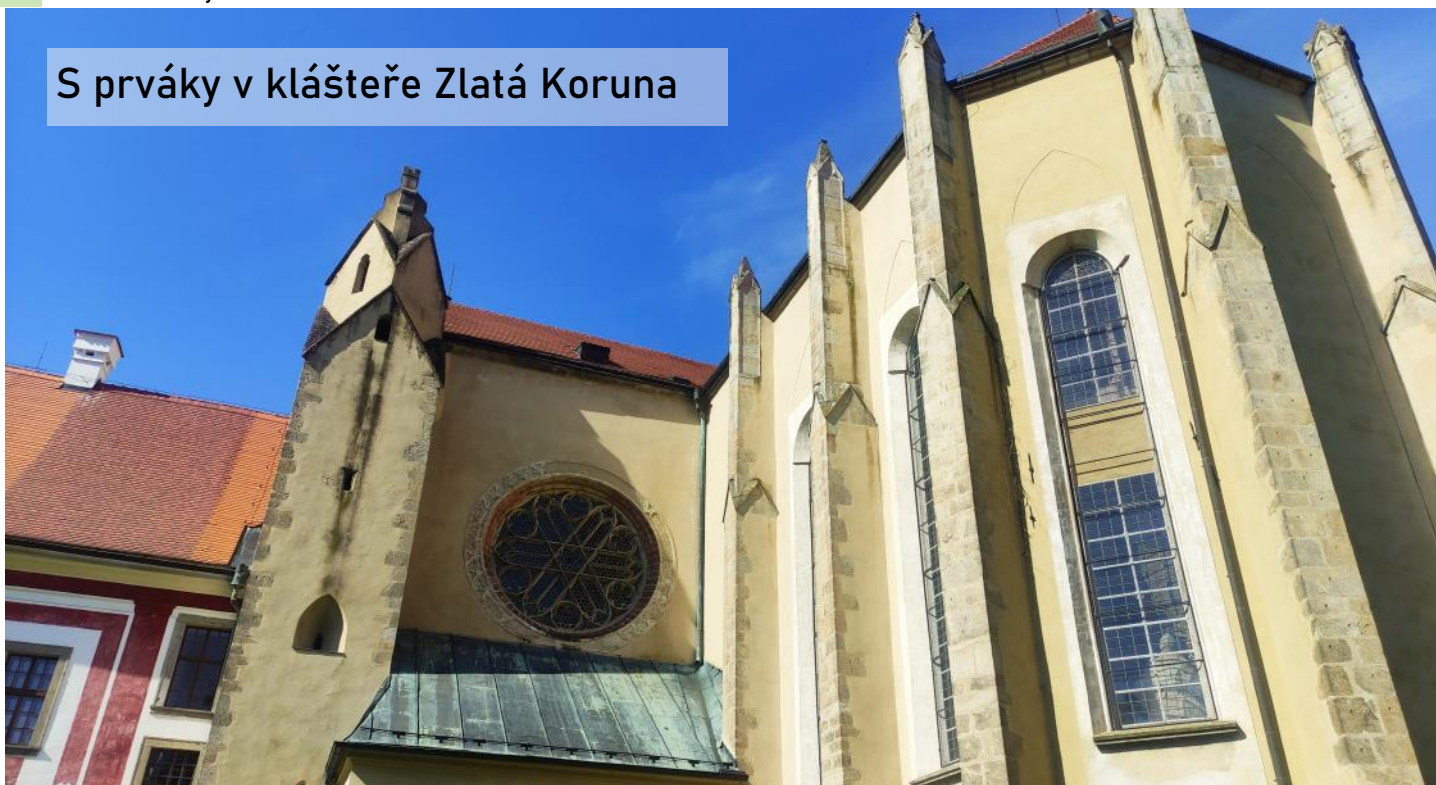
Rybník Olšina se třetáky

Karolína Korbelová

Ve středu 23. června se naše třída vydala na výlet na rybník Olšinu. Počasí se vydařilo a my si udělali krásnou osmikilometrovou procházku kolem Olšiny. Bylo skvělé opět něco podniknout jako třída a strávit společný čas :-).

S prváky v klášteře Zlatá Koruna

Martina Bromová

Ve středu 16. června jsme se s žáky prvních ročníků vydali na exkurzi do Zlaté Koruny.

Při ranním pohledu z okna bylo jasné, že nám bude počasí přát, proto se nám vstávalo lehce a už v 7:15 jsme se začali scházet na budějovickém nádraží. Přežili jsme cestu zaplněným vlakem a vydali jsme se vstříc poznání.

Klášteř Zlatá Koruna je pokládán za jeden z nejceněnějších komplexů gotické architektury ve střední Evropě. Ve středověku byly kláštery zvláštním místem soustředění, rozjímání a modlitby a právě tento zachovaný celek si díky své poloze v údolí Vltavy udržel mnoho z původní atmosféry. Díky výkladu průvodkyně jsme si mohli představit, jak se na této stavbě projevil běh dějin – poté, co byl založen Přemyslem Otakarem II., králem železným a zlatým, byl zpusťošen husitskými válkami. Po dvou stech letech

v troskách byl konečně opraven do barokní nádhery, aby byl r. 1785 definitivně zrušen Josefem II. Poté se v jeho ozdobných zdech nacházela dokonce i slévárna. Naštěstí pro nás si naši předkové na počátku 20. století uvědomili barbarství tohoto počínání a klášter byl postupně opraven.

Po opuštění příjemně chladných stěn celého komplexu jsme si vyslechli doplňující zajímavosti od chodící historické encyklopedie Matěje Brablece z 2. B. Dokonce padly i nějaké jedničky, které se před uzavíráním klasifikace vždycky hodí ;o).

Následně jsme se přesunuli do vodáckého kempu, kde jsi většina z nás zakoupila občerstvení a užili jsme si hodinku lenošení u poklidně tekoucí Vltavy.

Okolo půl druhé jsme se vydali na zpáteční cestu. Doufám, že vyjádřím názor většiny, když celou exkurzi shrnu tím, že jsme si ji užili a byla moc fajn.

„Kdybych si měl vybrat školní akci, jež mě v tomto školním roce nejvíce zaujala, vybral bych si určitě exkurzi do kláštera ve Zlaté Koruně, poněvadž se mi líbí české památky.

Po prohlídce jsme se vypravili do místního kempu. Nikdy nezapomeneme na místní specialitu – lívance se skořicí! Vřele doporučuji!“
Martin

Celá škola u rybníka Mrhal

V úterý 29. června jsme všichni hromadně vyrazili z Rudolfova po naučné stezce k rybníku Mrhal. Bylo fajn, že jsme tentokrát promíchaní, povídáme si cestou napříč třídami. Horké počasí přinutilo koupat se v rybníce i ty, kteří to původně neplánovali. A tak se skákalo do vody v tričku či kraťasech. Někteří jsme se osvěžili zmrzlinou či ledovou kávou u stánku, někdo se posilnil porcí hranolek. Prostě fajn dopoledne, kdy jsme vyměnili učebny za lesní stezku, rybník a užili jsme si společný čas...

Dopisy na rozloučenou od čtvrtáků...

Tento rok nebyl pro čtvrtáky vůbec lehký. Přišli o maturitní ples, distanční výuka je připravila nejen o spoustu zážitků, ale i o efektivní přípravu na maturitu. Čtvrtáci psali své třídě dopis na rozloučenou. Několik dopisů si můžete přečíst i vy...

Moje milá třída.

Doufal jsem, že třeba tento dopis budu moci přečíst na našem maturáku. Bohužel se tak nestalo a ani nestane. Naše rozloučení jsem si představoval jinak než s rouškami v lavicích. Závěr naší dlouhé cesty je nespravedlivě smutný. Bylo mi ctí se všemi Vámi sdílet lavice krásné čtyři roky. Určitě nikdo z nás nezapomene na skvělé zážitky na lyžácích (někteří na něj nevzpomínají v nejlepším :D). Na společné chvíle na výletech a akcích školy. Na Pepise a jeho šmírdíroviny. Na dlouhé debaty Tomáše a Davida s naším třídním panem učitelem Maršánem o matematických výpočtech. Také si všichni vzpomenou na klasickou nedochvilnost Žandy. Na nezkutečný design v podání Matyho. Na výroky Verči Dudové a války s některými učiteli. Určitě také za zmínění stojí ochota Ivči, Kačky a Davida, kteří vždy poskytovali pomocnou ruku, když bylo a bude za potřeby :D. Speciální díky za mě patří Natce a Elišce za poskytnutí žvýkačích tabáku lyft 3,4 a Pavlisovi za jeho zásoby medových doutníků. Neměli bychom zapomenout ani na občasné vtípky Vaška Brože. A za provoněnost třídy Nikče Duchoňů.

V průběhu studia nás opustili žáci, které jsem ještě nezmínil. Například můj hokejový kamarád Lukáš Škvařek. Vždy usměvavá Lucinka, byznys Venca Kouba a furt smrkající Mára XD. Abych nezmiňoval jen ty, s kterými jsem lavice sdílel, chtěl bych obrovské díky dát našemu třídnímu učiteli panu Maršánovi, který umí opravdu výborné tiramisu a byl nám po celou dobu studia nápomocen a bojoval za nás, ať se dělo cokoli. Určitě nezapomeneme na naše přespávání ve škole a na ranní vůni Pálavy :D. Určitě stojí za zmínku naše paní učitelka Janutková, která dokázala pochopit vyčerpanost třídy a byl s ní vždy fajn pokec. Dále bych chtěl ocenit ochotu paní učitelky Novákové a její přístup k hodinám, ačkoli jsem na nich dost často nedával pozor :D. Nezapomenu ani na pana Bednáře a paní Šaršokovou, kteří tvořili nezapomenutelné duo. Chtěl bych také poděkovat panu Hajduchovi za velmi nápaditá trika, které nás vždy rozesmějí :D. Na závěr děkuji panu zástupci a paní ředitelce za pěkné čtyři roky na této škole.

Už nezbyvá nic, co bych měl na srdíčku. Budete mi, moje třída, moc chybět, i když jsem se třeba prvak a druhák většinu času honil za pukem, byli jste něco jako druhá rodinka a bylo mi s Vámi moc pěkně. Přeji Vám jen to nejhezčí do dalších let.

S pozdravem Welsi

Milá třída,

čas plyne bohužel či naštěstí jen kupředu. V těchto dnech pomalu končí velmi významná etapa našich životů. Čtyři roky se v prvním ročníku zdály jako nepředstavitelně dlouhá doba. Každý si určitě vzpomene na první dny strávené v novém prostředí, pohledy vzhůru na tehdejší maturanty, zoufalé hledání učeben a seznámení s novým kolektivem. Sice ne vždy byly vztahy ideální, ale s čistým svědomím mohu říct, že jsme se sešli skvělá parta a málokdy potkáte kolektiv plný tak skvělých lidí. Největší dík patří panu učitelu Maršánovi, který by se pro svou třídu rozdal. Všichni pana učitele známe a každý ví, že by to bez něj nešlo. Jako třída ho všichni milujeme a budeme na něj vzpomínat jen v nejlepším, i když některým dal i pěkně zakouřit s maturitní prací. Pan učitel s námi šel do všeho. Ať už nás napadaly různé výlety, spaní ve škole nebo grilovačky, vždy se pan učitel rád připojil. Nikdo určitě nezapomene na školní výlet na vodu nebo oslavu narozenin pana učitele u Verči. Každý má na co vzpomínat. Mnohé z našich drobných, ba dokonce bezvýznamných přestupků a postihů se staly legendárními. Nyní stojíme na konci naší cesty. Uvědomujeme si, že čas zde strávený byl jednou z nejbezstarostnějších, ale také nejzásadnějších etap našeho života. Nyní se naše cesty rozcházejí a každý z nás již směřuje za vlastními cíli.

Věřím, že z některých se stali přátelé na celý život a doufám, že i přesto, že každý půjde za svými sny, udělá si čas a rád se znovu setká s těmi, kteří byli čtyři roky součástí jeho života. Chtěla bych poděkovat každému z vás za to, že i když ne vždy to bylo lehké, tak jsme stáli při sobě jako tým a legendární Log 4. Na všechny z vás budu ráda vzpomínat.

Žaneta

Milá třído, spolužáci, pane učitelé, kamarádi...

Dlouho jsem přemýšlel, jak tento dopis napíšu a věřte mi, že tato slova se mi nepišou lehce. Přijde mi, jako včera, když jsem přestoupil na naši školu, sám jsem stál v dešti u školy a sbíral odvahu jít sám do úplně neznámé třídy, cizího kolektivu, nebudu lhát, měl jsem obavy. Ovšem stalo se něco, o čem se mi ani nesnilo. Po špatné zkušenosti z první školy jsem našel třídu, partu, nejlepšího pana třídního učitele, který za nás vždy bojoval a byl více jako náš parťák a často také osobní psycholog. Kolektiv naší třídy je kapitola sama o sobě.. S čistým svědomím bych chtěl každému do jednoho poděkovat za krásné roky na této škole, plné úsměvů, dobré nálady a zážitků, které nám už nikdo nevezme. Jsem neskutečně vděčný za každé kamarádství a za každého člověka, kterého jsem díky naší škole poznal, protože taková parta skvělých lidí je v dnešní době téměř vzácnost.

Chtěl bych poděkovat za nejkrásnější roky svého života, za všechny nabyté zkušenosti a dovednosti, které jsem se naučil, a za to, že jsem mohl každý den ráno vstávat do školy s chutí, protože jsem věděl, že i ve špatných chvílích, jsem součástí party, která mi částečně dokáže nahradit rodinu. Všem bych chtěl moc popřát hodně štěstí do budoucího života, ať si každý vybere cestu jakoukoli, přeji si hlavně, aby byl každý šťastný a byl se svým životem spokojen. Doufám, že se budeme nadále vídat a scházet, a třeba u skleničky vína vzpomínat na tyhle krásné časy.

Na závěr chci věnovat pár slov panu Maršánovi a moc mu poděkovat za veškeré vědomosti, co nám předal a za lidský až kamarádský přístup, který ke každému z nás měl, chci Vám napsat, že jste nejlepší učitel, který mne kdy učil, nepamatuju si, že byste mi nikdy na něco řekl, že ne nebo že nemáte čas, vždy jste se snažil poradit jak s nepochopeným učivem, tak v osobních problémech, a za to si Vás hrozně moc vážím.. Děláte svou práci výborně a každý učitel by si z Vás měl vzít příklad.. Ještě jednou: Děkuji Vám moc za vše.

Matyáš Štědrý

Milá třído,

a jsme tady, na úplném konci chození do naší školy... Neříkám nic, uteklo to rychleji, než jsem čekala a stále mám v živé paměti, jak jsme sem přišli jako prváčci a teprve poznávali život středoškoláka, jak ve škole, tak mimo ni. Myslím si, že jsme si každý zažil za ty 4 roky v ČB a na škole svý a každý se někam z toho malého prváčka posunul. Ale teď bych se vrátila přece jenom na chvíli zpět a zrekapitulovala si v několika vzpomínkách tyto čtyři skvělé roky.

Pár zážitků už začalo na přijímacích zkouškách, například když všichni zmizeli o přestávce s rodičema a já ve škole zůstala s jedním klučinou sama, nevěřila bych, že bych toho probrala tolik s člověkem, kterého jsem viděla dvě hodiny. Pak přišlo září a my nastoupili, některé spolužáky i ze starších ročníků už jsem poznala v létě, proto to pro mě bylo příjemnější. Líbilo se mi, že jsme do této školy rychle všichni zapadli a starší si nás taky pěkně vzali pod křídla. Tohle mi teď už na škole chybí.. Myslím si, že mezi žáky už nejsou takové dobré vztahy jako to bylo, když jsme byli mladší my.

Ve třídě se to začalo pomalu poznávat a nakonec jsme byli i dobrá parta a začali jsme zažívat různý srandy a dobrodružství. Vztahy mezi náma byly většinou dobré, ale jako všude se občas různý větší i menší neshody našly. Jedna velká akce toho roku byl lyžák, který byl opravdu zajímavý a myslím si, že to byla akce, která byla taková zlomová. Také jsme navštívili Londýn.

Druhák byl vesměs podobný, ale samozřejmě jsme začínali být pořád vyspělejší a víc dospělí. Spousta spolužáků odešlo, ale spousta jich také přišlo. Ten rok byl skvělý cyklák i lyžák a spoustu jiných akcí.

Ve třetím ročníku nám začalo být většinou už 18 a myslím si, že to byl asi nejzajímavější rok, ale pak přišel coronavirus a všichni jsme se ocitli v situaci, kterou jsme neznali.... bylo to velmi náročné, ale nakonec jsme to zvládli a začalo léto. V domnění, že se do 4. ročníku vrátíme už v plné parádě bez toho viru, ale ejhle, čtvrták začal ani jsme se nenadáli a byli jsme znovu doma v lockdownu a ve škole na počítači.. Pro mě byl ten první půlrok čtvrtáku velice těžký, protože mě tato situace nebavila a hrozně jsem to bojkotovala. Do školy jsme se podívali chvíli před Vánoci, ale pak až do maturity jsme byli doma. Teď už maturita klepe na dveře a abych řekla pravdu uteklo to hrozně rychle, ale mrzí mě skoro ta půlka třetáku a v podstatě celý čtvrták jsme doma.. možná by někdo řekl nejlepší léta na škole.. bohužel my si letos nezažili ani maturitní ples. Věřím, ale že všichni to zvládneme dodělat i přes to všechno a budem moct pokračovat v našich cílech a snech.

Ted' bych se ještě krátce chtěla obrátit k učitelům, kterým musím poděkovat, jaký k nám měli přístup. Opravdu jsme tam byli většinou jako jedna velká rodina. Někteří učitelé dokázali vyslechnout všechny vaše strasti a třeba vám i poradit, pomoci... to se na velkých školách moc často neděje, protože ten učitel vás prakticky nezná, tak jako u nás. Myslím si, že i v rámci učení a výuky vše probíhalo skvěle a všichni

se snažili, aby hodiny nebyly nudné.

Moc nejsem na tyto proslovy a dojemné věci, ale poslední slova zní, že moc děkuji spolužákům od nás ze třídy, tak i z jiných tříd, že ty čtyři roky na škole dělali takovými, jaký byly. To samý děkuji učitelům. Hlavně ať se všem daří, ať už jsou kdekoliv.

Terka Bažatová z OA4

Kapela Above vystoupila na budějovickém majálesu...

Karolína Korbelová

Od pondělí 24. května se v Českých Budějovicích konal majáles, který byl letos obohacen hned několika skvělými vystoupeními. Mezi účinkující patřila i mladá, rock-grungeová kapela Above, která zahrála v úterý na letní scéně Slávie. Jak tato kapela vznikla a jaké mají plány?

Kapela Above vznikla v prosinci roku 2018, kdy zpěvák Jirka Spálenka společně s basákem Honzou Rackem začali nahrávat své první nápady na iPad u Jirky v bytě. Časem se k nim přidal i bubeník Kryštof Marhoun.

Celý rok 2019 kapela pracovala na prvním debutovém albu SPACESHIP a odehráli první koncerty, převážně v Českých Budějovicích. Už na první koncert, který se konal v Besedě, přišlo kolem 250 lidí a podobně na tom byl i druhý koncert. Kolem Vánoc toho roku začali své první album SPACESHIP nahrávat ve studiu AMBIT1084 v Českém Krumlově.

Album vyšlo 26. června 2020 a najdete v něm 8 písniček. V tentýž den měla kapela vystoupení na festivalu Cihelna v Chlumu u Křemže. To také byla jejich poslední akce, než je začala ovlivňovat pandemie.

Kapela přesto neusnula na vavřínech a během lockdownu nadále za dodržování přísných opatření zkoušeli. Velkou inspirací pro ně byla kapela Marked As An Enemy, která se přes lockdown rozjela, co se týče práce v kapele, marketingu, ale i v nahrávání a podobně. Kluci z kapely jim pomohli se startem a kapela Above začala skládat nové, chytlavější a propracovanější písničky.

Letos se kapele povedlo dostat do pár rádií v Litvě, Polsku, Německu, Kanadě, USA a v Británii a již nyní mají domluvený i termín na nahrávání prvního singlu a natáčení prvního klipu. Co se týče vystoupení, tak i samotná kapela neví, zda budou moci v létě vystupovat na různých akcích, protože vládní opatření se stále mění, a i sami organizátoři se bojí akce uskutečnit.

Kapela doufá, že si budou moci zahrát v září a fanoušci si naživo poslechnou album a nové písničky.

Za kulturou v Plzeňském kraji: BLIK BLIK Tajuplný les

Karolína Kroupová

Jak už vyplývá z názvu, tak konkrétně tato nová interaktivní světelná expozice z dílny DEPO2015 zobrazuje, že hranice skutečného lesa a vaší vlastní fantazie je čistě jen na Vás. V této expozici se především můžete těšit na tajemnou krajinu s kouzelnou atmosférou, hry světla, UV osvětlení, stínů a zvuků, které si můžete vzít do vlastních rukou pomocí kouzelné či magické hůlky, kterou dostanete při vstupu, díky nimž budete moci oživit různé části expozice a jednotlivé instalace. Setkáte se také s širokým spektrem interaktivních prvků od relativně jednoduchých mechanických a magnetických ovládaní až po laserové nebo infračervené trasování pohybu. Setkáte se i se spojením jízdních kol a svítících mraků nebo s interaktivními rybářskými pruty a dalšími „magickými“ nástroji. Podobně jako v příbězích Lewise Carrola (autor Alenky v říši divů) vstoupíte do světa fantazie **králičí norou**, poté se například ocitnete na **dně rybníka**. Budete moci objevit tajemství **začarovaných tůňek** či **svítících programovatelných stromů**. **Ovládnete kouzlo Ubrousku, prostří se**, projdete se **magickou krajinou** jako z Avatara nebo se můžete ztratit v **psychedelickém pralese**...Vše doporučuji. Moc mě zaujaly konkrétně světelné mraky a UV osvětlení.

Otevírací doba v měsících:

Červen

pondělí - pátek 14 - 18
sobota - neděle 10 - 18

Červenec/Srpen

pondělí - pátek 10 - 18

Vstupné:

Dospělí	150 Kč
Děti	100 Kč
Studenti / ZTP	120 Kč

Rasismus ve fotbale

Je březen 2021. Rasismus. Zase rasismus. Ano, toto slovo se opět negativně zapisuje do fotbalových dějin. Mám na mysli odvetný zápas fotbalistů pražské Slavie se skotskými Rangers, kteří si přijeli do Skotska pro postup do čtvrtfinále Evropské ligy UEFA, druhé největší evropské fotbalové soutěže. Slávisté sice vyhráli 0 : 2, po zápase se ovšem řešily jiné věci. Tou největší byla údajná rasistická urážka slávistického obránce Ondřeje Kúdely, který měl, podle domácího trenéra Stevena Gerrarda, přirovnat jednoho z hráčů Rangers, Glenu Kamaru, k zas**** opici (anglicky “fucking monkey“). I když se celá tato kauza řeší vlastně dodnes, neexistuje přesný důkaz, že by něco takového Kúdela vyslovil. A přestože se celá kauza ještě řeší, rozhodl jsem se napsat vlastní článek, ve kterém zjistíte, že velmi četnému rasistickému urážení čelí také fotbalisté od vlastních fanoušků. A protože je Kúdela české národnosti, rozhodl jsem se, že Vám nabídnu pár důležitých událostí z české ligy, ve kterých se dozvíte, že i Váš soused může být rasista (a vy o tom ani nevíte). Pojdme do toho!!!!

Martin Jenšovský

duben 2018

Fanoušci pražské Sparty bučí na svého vlastního hráče černé pleti, Georgese Mandjecka, během domácího zápasu s Duklou. Nelíbil se jim jeho výkon. Na tom není nic špatného. Ovšem následující pozápasové události už byly spíše rasistického typu: „Ty ho**** černé, táhni pryč ze Sparty!!!“ Ano, o Spartě je po celé ČR známo, že ve svém klubu „zaměstnává“ rasistické fanoušky. Ano, ona se za to stydí! Jak přiznal sportovní ředitel Sparty Tomáš Rosický:

„Nejvíce bych si přál, aby ze Sparty vymizeli fanoušci rasistického zaměření!!!“ A tomuto výroku se jistě nelze divit!!!

červen 2020

Teď se ale pojdme přesunout do Olomouce, kde dal jeden nejmenovaný mladík (fanoušek týmu SK Sigma Olomouc) jasně najevo svůj postoj k hráčům tmavě černé a hnědé pleti. Svými opičími pokřiky na hráče hnědé pleti hostujícího týmu ukázal, že rasističtí fanoušci se nevyskytují jenom v Praze. A co tomuto nesmyslnému chování dodat? Mě napadá akorát trest pro tohoto “fanouška fotbalu“. Zbavit ho permanentky a zakázat mu do konce života přístup na stadion!!!!

Třetím hříšníkem ze stejného měsíce jako předchozí událost, je sektor domácího týmu SK Slavia Praha,

který při fotbalovém zápase se Spartou (záměrně nepíšu derby) rasisticky urážel spartánského útočníka Benjaminu Tetteha, raději nebudu uvádět přesné znění, neboť se to sem nehodí. Jasně, fajn, je to derby, velký zápas, kde se toho může stát opravdu cokoli. Ale tohle opravdu ne!!! Je to rasismus stejný jako předchozí dvě situace. A hlavní rozhodčí ani nepřerušil zápas. Styďte se!!!

Jak vlastně v českém fotbale probíhá boj s rasismem? Některé kluby připravily krátká videa, kde různými způsoby ukazují boj s rasismem. Zajímavý je například projekt pražské Sparty, která před dvěma lety úspěšně natočila video s názvem: „Co říká o rasismu tvoje máma?“, kde si herec, bavič a spartan ironicky hraje na “rasistu“. SK Slavia Praha zase vyvěsila na YouTube video „Ne Rasismu“ - hlavně kvůli kauze Kúdela – a podobným způsobem to dělají i ostatní české fotbalové týmy. A já jim fandím!!!

A jaký je můj osobní pohled na rasismus ve světovém fotbale? Já si osobně myslím, že to, co dělá většina fotbalových klubů pro boj s rasismem si jistě zaslouží veliký obdiv. Já Vás ale prosím: Bojujme s rasismem společně!!! Nejen na fotbale, ale i v běžném životě. Ne každý z nás si totiž uvědomuje nebezpečí, které pro něj rasismus představuje. A proto je důležité se na rasisty připravit a bojovat s nimi!!! Ať žije láska k fotbalu!!!

Výstava v Plzeňském kraji: Pavel Botka - 25 m²

Karolína Kroupová

Autor výstavy v galerii Visio Art Gallery se živí především grafickým designem. Hlavním motivem jsou jeho specifické plakáty, které člověk vsutku nepřehlédne. Upoutá vaši pozornost a náhle se dostaví vaše reakce a pravděpodobně zůstanete stát. Je toho názoru, že plakát, má být rána mezi oči.

Na závěr menší TIP: Do galerie na plzeňské Roudné lze vstupovat po čtyřech osobách, protože se dbá na osobní prostor. Je proto vhodnější si objednat návštěvu galerie na telefonnu 606 737 554, abyste nemuseli čekat venku.

Co kdyby láska byla nelegální?

Katka Nekovářová

Láska je všudypřítomným stínem. Láska je učení, zbožný text lidstva předcítaný všem od samého narození, láska je lidská samozřejmost, přirozená jako vdechnutí čerstvého jarního vánku.

Je nespoutanou múzou, nezávislou a zcela lhostejnou k lidským přáním, její chodidla jsou hebká jako samet, jejich údery otrásají světem. Je studnou, hlubokou a plnou inspirace, je v každé knize, v každém filmu, v každém koutku světa.

Lidé milují lásku.

S podmínkami.

Není to jedinečný pohled, lidé snažící se nasadit okovy neovladatelné síle, limitovat ji definicemi a usilovat o kontrolu. Určit pravidla a podmínky tam, kde neexistují.

A lehký krok múzy se setkává se svou sestrou.

Stejně tak prosté jako lásku milovat je možné, zdá se, ji i nenávidět, pokud není ohraničená jasnými lidskými představami o moraliť. Ale nehledě na to, jak vysoké ty hranice jsou, zda jsou ze dřeva či okovů, vedou tisíce metrů pod zemí i nad zemí – jsou ubohou snahou o kontrolu nekontrolovatelného.

Touha milovat. Milovat volně, neomezeně, vášnivě a bez výčitek, touha vykřičet svou lásku do světa stejně jako všichni ostatní a nebát se kulky v zádech. Touha naplnit svou lidskou přirozenost. Žít.

Propletené prsty a sdílený smích, rty na rtech, srdce na srdci, sdílený rytmus, píseň jen pro vybrané. Zavřeli jsme lásku za dveře s cedulí VIP. Dovolili štěstí jen vyvoleným. Na zbytek z nás méně šťastných čeká armáda bodyguardů s nabitými puškami. Za ty samé city nás čeká trest a nenávisť. Nenávisť za lásku.

Tohle není pokus o oslabení srdcí nebo vyvolání soucitu, není to snaha o přesvědčení lovců s tvrdými pohledy, matek křivících rty na své děti. Je to zoufalý výkřik do světa, je to hlas vzteku a bezmoci, truchlení a smutku. Má slova nejsou lék, ale oheň, všechny znechucené pohledy jsou palivem a já dovoluji plamenům zahalit oblohu do závoje černého kouře. Ucpává dýchací trubice a vhání lidem slzy do očí svou surovostí. Není to nic než dílo bolesti.

Hry ve Stromovce - Bára Fessler Říhová s 1. B

